

Lúc bé, tôi ván tháng xem phim cáp. Lý do, gián dá, chá vì tôi rát ít khi có tián mua vé. Lá có, tôi lái muán dùng tián đá mua nháng thá khác: báp nuáng, đáu pháng rang, cà rem, bánh káo ... đá nhai lại rai trong lúc coi phim.

Nháng làm thá nào đá vào cáa cáp mái đác cá chá? Ít nhát cũng có hai cách. Thá nhát là đáng xá rá truác cáa ráp, tháy mát ông hay mát bà trông có vá bánh bao và đá tính là mình xá ngay đán:

-Tháa chú, tháa dì, tháa cô, tháa bác... con muán coi cái phim này hát sác nháng không có tián, làm án đát con vô luân nha?

Náu há gát đáu là ká nhá ... kháe. Theo lá, mái nguái lán đi xem phim có quyán đát theo mát trá em - mián phí.

Lái thá hai rác rái hán mát chút, kém đáng hoàng hán mát tí, và cán mát ít ván đáu tá. Máy đáa phái hán háp đá tián cho mát tháng hay mát con nào đó mua vé (háng nhi đáng) vào cáa. Rái nó sá len lán má cáa bên hông ráp, cho cá lá vào luôn!

Có lán vì giông bão, nên dù là ngày chá nhát, ráp chiáu bóng cũng chá có máy goe mua vé vào xem. Lá nhi đáng chúng tôi quên chi tiát đó, ván tiáp tác rá nhau vào cáa cáp. Không nháng thá, nhiáu đáa còn “mái” cá anh chá và bá má “đá” luôn. Dân trong xóm tôi đáu nghèo, đáu rát ham... vui; do đó, gáp ngày máa buán bã và ránh rái – ráp hát lái gán nhà – nên mái nguái đáu vui vá ... vô luân!

Chá ráp kinh ngác khi tháy vé không bán đác bao nhiêu mà bên trong rán rá tiáng cá đáa vá tay cáa trá con, rám rá tiáng bàn tán nói cá iá cáa nguái lán. Không cán phái thông minh lám nguái ta cũng tìm đác lý do, không lâu, sau đó.

Thá là bát ngá, sau mát lái xin lái ngán ngái qua há tháng phát thanh, đèn bát sáng lên, chá nhân cùng nhân viên ào vào xoát vé. Lán lát táng máng mát, không phân biát già trá lán bé, không xót mát máng nào, cá xóm bá “mái” ra khái ráp báng nháng lái lá - tát nhiên - hoàn toàn không nhánh.

Đá có lúc vui miáng, tôi ká cho máy đáa con bé nhá cáa mình nghe vá cái ká niám áu thá (không máy êm đám) này. Chúng đáu tá vá ái ngái và vô cùng thát váng vá thái đá hái thiáu đáng hoàng cáa tôi:

- It's not fun. Nhá váy đáu có vui bá.

- And it's not fair, either! Cũng không công báng máy bá à.

- á thì bá cũng tháy là không vui gì cho lám và có hái ká ká mát chút.

- Ká mát chút sao đác. It's cheating, nhá váy là ăn gian, đó bá!

Tôi mián cáng đáng ý vái tái nó mà báng đá (nói thiát) có hái buán. Tôi cháa bao giá nghĩ ráng mình đá gian lán gì nhiáu trong chuyán xem phim mà vào báng cáa cáp. Cũng nhá tát cá nháng nguái dân lán nhá khác cáa cá xóm mình, tôi chá có tái nghèo mà ham... vui, và hái láu cá chút đánh, thá thái.

Láu cá (rá ràng) không phái là mát đác tính, dù nhìn theo quan niám đáo đác cáa bát cá ai. Bái váy, càng già tôi càng đáng hoàng tháy ... rá! Nháng nguái tá tá, biát phác thián, và đáng hoàng tá tá nhá tôi - tiác thay - hái ít.

Táp chí Khái Hành sá 34, phát hành tháng 8 năm 99, tá California, có bài viát “Khi Chính Trá Chi Phái Văn Hoá”, cáa Trán Anh Tuán, vá nháng nguái ... rát không đáng hoàng nhá thá.

Nháng ká mà đán lúc chát ván còn (vô cùng) láu cá!

Mát phán cáa bài viát, ông Trán Anh Tuán dùng đá đá má cuán Lách Sá Và Văn Hoá Viát Nam, Nháng Gáng Mát Trí Thác, táp Mát, do Đáng Trung Quác, Nguyán Quang Ân và Tá Ngác

Lián sáu tám và biên táp, nhà xuát bán Văn Hoá Thông Tin Hà Nái xuát bán năm 1998. Nái dung cuán sách đá cáng Trán Anh Tuán ghi nhán nhá sau:

“Vái hán 700 trang, các tác giá đá chán ra 71 nhán vát mà há vinh danh là nháng trí thác Viát Nam tiêu biáu trái qua 770 năm lách sá, vái 9 thái đái và thái ká (Trán, Há, Lê, Tránh, Nguyán, Tây Sán, Nguyán, Viát Nam Dân Chá Cáng Háa, và Cáng Hoá Xá Hái Chá Ngháa V.N.)”.

“Nháng nhìn vào danh sách là chúng ta tháy ngay sá ăn gian cáa nháng ngá i làm sách: trong suát 720 năm (1225 – 1945) há chá chám có 38 nhán vát tác 53%. Đó là Trán Thái Tông, Lê Văn Háu, Trán Quác Tuán, Trán Nhân Tông, Chu Văn An, Tuá Tĩnh, Há Nguyên Tráng, Nguyán Trái, Triáu Thái, Lê Thánh Tông, Lê Sĩ Liên, Nguyán Bán Khiêm, Phùng Khác Khoan, Lê Háu Trác, Nguyán Thiáp, Lê Quý Đôn, Lê Thì Sĩ, Ngô Thì Nhám, Phan Huy Ích, Trán Văn Ká, Võ Tráng Toán, Phan Huy Chú, Vũ Phám Khái, Nguyán Đình Chiáu, Phám Thuát Duát, Nguyán Háu Huân, Nguyán Truáng Tá, Nguyán Quang Bích, Láng Văn Can, Nguyán Phám Tuán, Phan Bái Châu, Nguyán Tháng Hián, Phan Châu Trinh, Huánh Thúc Kháng, Phan Văn Tráng, Nguyán Văn Vĩnh, Nguyán An Ninh, và Phám Tuán Tài.”

“Trong 50 năm sau cùng (1945 – 1995), há đáa ra mát sá láng kháng lá là 33 nguái, tác 47%. Trong sá 33 tên, chá trá giáo sá Hoàng Xuân Hán sáng á Pháp, còn lái 32 tên không ai khác hán là nháng đáng viên cao cáp cáa Đáng Cáng Sán Viát Nam và nháng nguái phác vá chá đá cáng sán. Đó là Há Chí Minh, Lê Duán, Truáng Chinh, Nguyán Háu Thá, Huánh Tán Phát, Nguyán Khánh Toàn, Đáng Thái Mai, Trán Huy Liáu, Phám Huy Thông, Tôn Thát Tùng, Há Đác Di, Phám Ngác Thách, Trán Đái Ngháa, Nguyán Văn Huyền, Tá Quang Báu, Trán Văn Giáp, Tôn Quang Phiát, Hái Triáu, Ngáy Nhá Kon Tum, Dáng Đác Hián, Đáng Văn Ngá, Hoài Thanh, Nam Trân, Nguyán Khác Vián, Lê Văn Thiám, Tá Chi, Nguyán Đáng Chi, Cao Xuân Hy, Trán Đác Tháo, Hoàng Thúc Trám, Đào Duy Anh, và Hoàng Xuân Hán.”

Cá theo nhá lái cáa ông Trán Anh Tuán thì “nhìn vào danh sách là chúng ta tháy ngay sá ăn gian cáa nháng ngá i làm sách”. Là ká háu sinh, tôi không há dám có nghĩ tranh luán hay bút chián vái mát nguái cám bút vào hàng truáng tháng - và náng ký - nhá ông Trán Anh Tuán; tuy nhiên, vì đá lá bián minh cho chuyán vào cáa cáp cáa chính mình, tôi tá tháy có bán phán phái lên tiáng đá bán vác cho mát sá nháng nguái váa đá cá vinh danh là “trí thác Viát Nam tiêu biáu” - trong náa thá ká qua.

Theo tôi thì quý ông Đào Duy Anh, Trán Đác Tháo, Hoàng Xuân Hán... đáu đá sác đát theo ba trá lác nhác cánh Há Chí Minh, Lê Duán, Tráng Chinh... đá vào lách sá mà khái cán mua vé. Nhá đá tháa, tuy không báng luát nháng theo lá (ít nhát cũng là lá á nháng thành phá thân mián Nam, khi tôi còn bé) mái nguái đá xem phim có quyán đát theo mát nhiá đáng - mián phí. Hái nhá tái tôi ván đá xem phim ké theo kiáu đó mà. Đáu này đáu có gì là gian lán mà ông Tuán phái phán nán và náng lái đá váy?

Giáa chuyán ham vui (cáa lá bé con chúng tôi, ngày truác) và chuyán ham danh (cáa nháng ông lãnh tá cáng sán Viát Nam, bây giá) có mát đám này chung: táng làm liáu. Đám chung đó, vái ít nhiáu chá quan, tôi tin táng là thông cám và chia sá đá cá.

Náu không, nghĩa là náu ông Trán Anh Tuán không đáng ý, tôi xin đá nghá chúng ta nên nhìn ván đá theo cách khác - đáa vào hình ánh, kinh nghiám phá cáp hán vái phán lán mái ngá i, và cũng ván vái phong thái nhá nháng táng tá. Háy táng táng đán cánh quá giang.

Chiác bè chá nháng “gáng mát trí thác Viát Nam tiêu biáu” cáa náa thá ká qua đá vào lách sá mà chá có vài ba ông cánh Đào Duy Anh, Trán Đác Tháo và Hoàng Xuân Hán ... thì nó bá hái neo đán và cũng (có phán) phí phám. Nó còn ráng chá nên quý ông Há Chí Minh, Lê Duán, Tráng Chinh... xin đá cá quá giang - váy thôi.

Ngá i ta mán nái đá đán ý. Đáng ý thì bá lái. Thiên há mán nái bè đá qua sông. Mián sao há qua

lät thì thôi. Câu nä quá tôi sä ... mät lòng và, chäc chän, cũng sä mät vui!

Tôi chä tän tình chia sä näi bät bät bình cäa ông Trän Anh Tuän vä viäc nhäng vä sä quan đäng đäi - Däng Trung Quäc, Nguyän Quang Ân, và Tä Ngäc Liän - theo chä thä, đã mä cäa hông cho thêm cä đäng ông näa (täng cäng lên đän 33 mäng) ào ät nhào luôn vào läch sä.

Cũng nhä đi coi phim cäp, đi quá giang - dù là bäng thúng, bäng mäng, bäng bè, bäng ghe tam bän, bäng thuyän ba lá, bäng ca nô, bäng täu, hay bäng thäy phi cä ... chẳng näa - nên tránh chuyän đän đäm, kéo bè, kät đäng đäng đäo quá. Xô đäy, giành đät, chen län là cänh (luôn luôn) rät khó coi và đä gây hiäu läm là mät vä thäy täc hay không täc. Đó là chäa kä chuyän quá täi, rät không an toàn. Chìm xuäng, cä läu, nhä chäi.

Näa thä kä qua dân viät đä säng đä chät. Giäa lúc muän hä läm than, nhân tâm ly tán, nhân tài nhä lá mùa thu, tuän kiät nhä sao buäi i säm; danh nhân, trí thäc, kä sĩ ...ä đâu mà häm hä chen län đi vào läch sä đäng đä väy - hä Träi? Chä chäa häp mà kä cäp đã đän đä mät nhä thä (kä) cũng kä.

Mäi đây ông Nguyän Chính còn khám phá ra vä này, ngó bä, còn kä đä näa vä chuyän khai thác bauxite ä Viät Nam: “Quäc häi chäa häp, nghĩa là chäa ai có ý kiän gì, ông dân biäu Däng Trung Quäc đã phát ngôn trên báo Tuäi Trä räng “Nhäng Bä Chính trä đã quyät räi thì bây giờ ta chä bàn làm sao cho tät, cho an toàn thôi” khiän nhiäu cä tri rät ngängàng.”

Tôi thì không ngängàng gì cho läm vì đã đä đä cä häc täp trä cä vä viäc “Đäng chä tay, Quäc Häi vä tay, dân träng tay” tä lâu räi. Chä häi ngängä vì cái tên cäa ông Däng Trung Quäc nghe (có vä) quen quen. Té ra, ông chính là mät trong ba nhân vät đã säu täm và biên täp cuän Läch Sä Và Văn Hoá Viät Nam, Nhäng Gäng Mät Trí Thäc (täp I) do nhà xuät bän Văn Hoá Thông Tin Hà Näi xuät bän năm 1998.

Täng sao chä “đi ra, đi vô cũng cái thäng cha khi näy” chä ai! Muäi năm trä cä ông Däng Trung Quäc tô vä cho nhiäu kä bät häo trä thành “Nhäng Guäng Mät Trí Thäc” cäa läch sä và văn hoá Viät Nam. Bây giờ thì ông mä đäng đä con chúng nó mang đät näc ra bäm xä, cho bäng thích.

Tôi nghe nhiäu ngängä i tä ý bi quan vä hiän cänh cũng nhä täng lai (đän täi) cäa Viät Nam. Dân täc nào, sä phän đó. Mät đät näc có nhäng ngängä i viät sä và làm luät (cä) nhä ông Däng Trung Quäc thì ... đän là phäi!